न्यवते पि छतो जनं वतस्पिद्धतीत्वर्थः। न्यवते पुत्तं विषः उपनयतीत्वर्थः। इति दुर्गा-दासः॥

च्योति:, [स्] की, (च्युत्व दीप्ती + इति:। यहा, द्युत दीप्ती + "द्युतेरिसिन्नादेश जः।" उर्था। २।१११। इति इसिन् दस्य च जः।) इष्टि:। न त्वनम्। (यथा, "च्योतींव्यिसिन्नामेध्यमप्रस्तश्च गिमिनीचित॥" इति चरके स्वन्धानेश्यमे-श्र्याये॥) प्रकाषाः। इति मेदिनी। से, २३॥ च्योति:, [स्] पुं, (च्योतिते इति। च्युत्व + कर्निर इसि:। तुत्त + इसिन् वा।) ख्याः। (यथा, — "तस्यान्तरंश नामेसु च्योति: स्थानं हुवं स्वतम्। तदा धमति वातस्तु देवस्तेनास्य वहति॥"

इति सुश्रुते प्रारीरस्थाने चतुर्घेश्धाये॥) स्र्याः। इति मेदिनी। से, २२॥ मेथिका। इति राजनिषेग्दः॥ (विष्णाः। यथा, महाभारते १३।१८६। २६।

"श्रचः खड्गः प्रतानन्दो नित्दच्योतिस श्रेश्वरः॥") च्योतिरिङ्गः, पुं, (च्योतिषा इङ्गतीति। इमि मतौ + चच्। च्योतिरिव इङ्गतीति वा।) खद्योतः। इति प्रव्हरकावनी॥

च्चीतिरिङ्गमः, पुं, (च्चीतिरिव इङ्गतीत। इसि गती + खुः।) कीटविभेषः। च्चीनाकपीका इति भाषा। तत्पर्यायः। खद्योतः २ ध्वानो-च्चषः ३ तमोमिणः ४ टिश्वन्धः ५ तमो-च्चोतिः ६ च्चोतिरिङ्गः ० निमेषकः ८। इति भव्दरत्वावकी॥ च्योतिव्यैंचम् ६ निमेषरक् ५०। इति चिकाख्योषः॥

च्योतिब्दींनं, क्षी, (च्योतिवींनिमवास्य च्योतिघो वीनिमव वा।) च्योतिरिङ्गगः। इति चिनासः प्रेयः॥

च्योतिचंसा, खा, (च्योतिच्योतीरूपं इस्तं भ्रारेम्साः।) दुगी। चस्या नामनिवित्तर्यंषा,—
"इस्तं भ्रारिमिलाइचंस्त्य गगनं तथा।
च्योतिधि ग्रहनचनाच्योतिर्वस्ता ततः स्तृता॥"
इति देवीपुराणी देवीनिवक्तनाम ४५ चध्यायः॥
च्योतिख्रं, क्षी, (च्योतिक्तंयं चक्रम्। च्योतिक्षः
स्वसावस्थानेन विर्यातं चक्रं वा।) चन्द्रस्रंथादिग्रहनचनमस्त्तन्। राभिचक्रम्। यथा,
"व्योतिख्रकं सुवी मानमृत्तं भ्रोवाच कंभ्रवः।
चातुलेचं च्योतिषस्य सारं द्वाय सर्वदः॥"
इति ग्रवस्यस्म्॥

स्विप च तित्र्यादितस्ते ।

"सप्तिविप्रतिभे न्योतिस्व कं स्तिमितवायुगम् ।
तदकां प्रो भवेदाप्ति ने वचे चरणाङ्कितः ॥"

न्योतिषं, क्री, (न्योति: स्वर्थादीनां यहाणां गळादिकं प्रतिपादात्रया स्वस्यस्थित स्व् ।) वेदाङ्गप्रास्त्रविप्रोवः । तत् यहणादिगणनप्रास्त्रम् ।
द्वसर्टीकायां सरतः ॥

"प्रक्रिन्सिन्दं प्रास्त्रं हो गणाणितमं हिता ।

"पचन्त्रत्यमिदं प्रास्तं होरागणितसंहिता। केरितः प्रकृतचैव----॥"

इति प्रश्रहाटीका ॥ 🛊॥

यस्य सबन्ताहि यथा,—
"व्यस्य प्रास्त्रस्य सबन्ती वेदाङ्गस्ति चोदितः।
यभिष्येयः जगतां सुभार्भनिक्षपणम् ॥
इच्याध्ययनसंक्रान्तियः चौड्यक्रमेणाम्।
प्रयोजनम् विज्ञेयं तत्त्त्वालविनिर्णयः॥"
इति नारदीयम्॥ ॥॥

चस्याध्ययनं द्वितेः कर्त्तवम् । यथा,—
"सिद्वान्तरं हिता होरा रूपस्कन्वचयास्मकम् ।
वेदस्य निर्मानं चच्चच्चोंतिः ग्रास्क्रमकस्प्रयम् ॥
विनेतद्श्विनं स्रोतं स्मात्तं कर्मानं विध्यति ।
तस्माच्चमद्वितायेदं बच्चगा निर्मातं पुरा ॥
चत्रव द्वित्रेरेतर्थ्येत्यं प्रयक्षतः ॥"

इति नारदः॥ # ॥

महत्त्व पाटनिवेधी यथा,-"क हालोभाच मोहाच यो विप्रोश्जानतोश्रिण वा

म्प्रदागासुपदेशन्तु द्यात् स नरकं ब्रजेत्॥" इति गर्गः॥ ॥॥

चस्य ज्ञानमावस्थर्क यथा,—

"वेदा चि यजाधैमभिप्रहत्ताः कालागुपूर्व्या विचिताच्च यज्ञाः ।

तस्मादिदं कालविधानभाक्तं यो च्योतिषं वेद स वेद यज्ञान् ॥

यथा श्रिखा मयूराणां नामानां मसयो यथा ।

तद्वदेदाङ्गभाक्तासां मस्ति सर्ड्वि संस्थितम् ॥"

इति वेदाङ्गचोतिषम् ॥ * ॥

खस्याध्ययमणलं यथा,— "रविषस्य श्वतिनेत्रप्रास्त्र-स्वरूपमर्त्तुः सन्तु दर्भनं वे । निष्टन्त्यभेषं कलुपं जनानां षड्ट्रं धममसुखास्पदं स्वात्॥"

खस्य ज्ञाने फर्ल यथा,—
"च्योतिस्वक्रे तु लोकस्य सर्वस्थोत्तं श्रभाश्रमम्।
च्योतिर्ज्ञानन्तु यो देद स याति प्रमां गतिम्॥"
इति गर्गः॥

इति माख्य:॥ #॥

च्योतिषिकः, पुं, (च्योतिच्योतिः भाक्तं च्यवीते इति। कत्क्थादिलात् ठक् मं ज्ञापूर्व्यस्य विधेरिनत्य-लात् न टिक्षः।) च्योतिषिकः। इत्यमरटीका॥ (यथा, मार्केखेये।

"धमीरण्या श्योतिधिका गौरगीवा

गुड़ाम्सकाः॥") च्योतिषी, स्त्री, (च्योतिरस्त्रस्था इति चन् डीप् च।) तारा। इति देमचन्द्रः। च्योतिष-भास्त्रज्ञे, ति॥

च्योतिष्कः, पुं, (च्योतिरिव कायतीति। कै + कः।)
चित्रकट्यः। मेथिकाबीजम्। इति राज-निर्वेद्धः॥ (च्ययः चवचारो यथा, "च्योतिष्क-मकतेनं वा चीरेग खर्ज्जिका हिङ्क मिर्या पिवेत्॥" इति चिकित्सितस्याने चतुर्दे ग्रेरध्यायं सुश्रुतेनोक्तम्॥) गश्चिकारिकार्यः। इति रत्नमाला॥ ज्योतिष्काः, पुं, (ज्योतिर्मिः कायतीति। के + कः।) चन्द्राक्यस्वच चतारकाः। इति हेमचन्द्रः॥ बहुवचनान्तीर्थं ग्रब्दः॥

च्योतिष्का, च्ली, (च्योतिश्वि कायतीति। कै + कः टाप्च।) च्योतिश्वतीलता। इत्यमरटीकायां खामी ।

च्योतिरोमः, पुं, (च्योतीं वि चित्रदादयः स्तोमा यस्य। "च्योतिरायुषः स्तोमः।" पाइ।प्दा दित यलम्।) घोड्प्रसिलक्साध्यस्विप्रोपः। तच हादप्रम्तगोद्चिणा। द्ति मलमासतत्त्वम्॥ (यथा, महाभारते। ३। २२१। ३०।

"बहुधा नि: खतः कायाच्याति होमः क्रतुर्येषा॥") च्योतियाती, स्त्री, (च्योतिरस्यस्या इति। मतुप् उदिलात् डीप् च।) लताविश्रेषः। माल-कङ्गनी इति जतामट्करी इति नयाफट्की इति च भाषा ॥ तत्पर्थायः । पारावताङ्किः २ कटभी ३ पिख्या ४। इत्यसर: ।२।४।१५०॥ पारावतपदी ५ नगणा ६ स्फुटबन्धनी ७ पूर्ति-तैला प इङ्ग्ही ह। इति रत्नमाला॥ खर्ण-लता १० व्यनलप्रभा ११ च्योतिर्लता १२ सुपि-क्लला १३ दीमा १३ मेध्या १५ मतिदा १६ दुर्जरा १७ सर्वती १८ बक्ता १६। बसा: खचाया गुगा:। चतितित्तत्वम्। किचित्कट-लम्। वातकपापच्लचा अस्याः स्यलाया गुणाः । राच्यरलम् । दीपनलम् । मेधापज्ञा-रहिकारित्य । इति राजनिर्धेग्टः ॥ तीच्ग-लम्। त्रस्विस्फोटनाश्चिष्यः। इति राज-वस्तभः ॥ रात्रः । इति राजनिर्घग्टः ॥ (न्दी-विशेष: । यथा, मात्स्ये ।१२० । ६५ । "सरखती प्रभवति तसाच्योतियातो तुया। खावगाढ़े सुभयतः समुद्री पूर्वपिखमी॥" च्योतिर्विभिष्टे, ति। यथा, रघु: । ६। २२।

> "नचनताराग्रहसङ्कुलापि च्योतिग्रती चन्द्रभरीव रानि:॥")

च्चोतीरणः, पुं, (च्चोतिरेव रणोरख सर्वस्य च्चोतिस्वकस्य रण इव वा च्चोतिः पदार्थानां स्र्यादीनामाधारलात् तणालसिति बोध्यम्।) भूवः। इति जिताखभूषः॥

च्योत्सा, स्त्री, (च्योतिरस्यस्यामिता "च्योत्सा-तमिस्ति।" ५।२।११८। इति निपातनात् नप्रत्य उपघालोपसा) चन्द्रच्योतिः। चाँदनी इति चिन्दी भाषा॥ तत्पर्यायः। चन्द्रिका २ कौस्दी ३। इत्यमरः।१।३।१६॥ चान्द्री४ कार्यक्रमा ५ चान्द्रातपः ६ चन्द्रकाना ७ स्रीता च चन्द्रततरङ्ग्रियो ६। (यथा, महा-भारते।१।१। ९६।

"पुराणपूर्ण चन्द्रेण स्रुतिच्योत्साः प्रकाशिताः॥")
च्योत्सायुक्तराचिः । इति मेदिनी । ने, प ॥
पटोलिका। इत्यमरटौकायां खामी ॥ चस्या
गुणाः । चिदोषश्रमनत्वम् । इति राजनिष्येष्टः ॥
कथायलम् । मधुरलम् । दाइरक्तपित्तनाशिलस्व । इति राजनस्तमः ॥ चीत्रघोषा । इति